

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja:

Za celo leto predplačan 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemam velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravništvo in ekspeditija v „Katoli. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Sementiških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedeelj in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 282.

V Ljubljani, v ponedeljek 7. decembra 1896.

Letnik XXIV.

Državni zbor.

Dunaj, 5. decembra.

Odprava časniškega koleka.

Že v zadnjem listu smo govorili o tej, za uspešno razširjanje časopisja prevažni zadevi. Omenjalo se je namreč nujnega predloga posl. Russa in tovaršev ter tudi že pričetne debate v poslanski zbornici.

Takoj s početka je bilo razvidno, da se ta zahteva ne bo tako naglo rešila, ker jej nasprotuje v prvi vrsti vlada sama, kakor je posneti iz pojasnil pravosodnega ministra. V današnji seji se je končala razprava o tem predlogu. Posl. Russ in tovariši so pogoreli, kajti predlog v tem smislu je bil odklonjen z 59 proti 56 glasovom, vsprejel se je pa predlog, naj se izroči ta zadeva tiskovnemu odseku, ki naj sestavi svoje poročilo v teku 14 dni. Konečno je bil vsprejet tudi predlog posl. Pernerstorferja, ki je zahteval za slučaj, ko bi se odsek ne strinjal s popolno prosto razprodajo časopisov, naj se zagotovi ta sloboda vsaj v volitvenih dobah. Nekaj se je sicer doseglo in predlog bo romal tje, kjer čaka že nekaj let popolno jednak predlog posl. Pernerstorferja, namreč mej zaprašene akte tiskovnega odseka.

Ko je bila s tem rešena ta zadeva, je sklenila zbornica s 66 proti 47 glasovom, da se takoj prične glavna razprava o

državnem proračunu.

Proti se je oglasilo 23 poslancev, mej temi tudi posl. Laginja, za predlogo pa 16 poslancev, mej temi slovenski: Gregorec, Koblar in dr. Šusteršič.

Prvi govornik posl. dr. Zaczek opisuje sedanje razmere v parlamentu ter se čudi, da so stranke

s prav neznatnimi izjemami več ali manj odvisne od vlade. Konečno obširno popisuje narodnostne prepire na Moravskem ter očita vladi, da še ni ničesar storila za pomirjenje duhov.

Posl. Barwinski zahteva naglo rešitev zakona o kmečkih zadrugah in ustanovitvi osrednje zadružne blagajne za pospeševanje kredita. Govornik zahteva dalje, da se izbrše hipotetni dolg in se izvedo melioracije. Melioracijski zaklad naj se zviša, obratna sredstva naj bodo boljša in ceneja. Uboštvo mej kmečkimi stanovi je provzročilo bedo mej nižjo duhovščino in vsled tega je nujno potrebno, da se reši zakon glede kongruie in pokojnine. — Nadalje omenja jezikovnih razmer v Galiciji in se pritožuje, da se oblastva vse premalo ozirajo na jezikovno enakopravnost, kakor tudi na grško-katoliške praznike.

Konečno govori vključ ugovarjanju bukovinskega poslanca Wassilkota za zboljšanje šolstva mej bukovinskimi Rusini, za katere zahteva samostojno učiteljsko, vadnico in meščanske šole za deklice. Z apelom na vladino izjavo glede pravičnosti končuje govornik govor, kateremu so pritrjevali posebno Poljaki.

Poslanec dr. Laginja omenja, da je sedaj prvikrat, da se proračun razpravlja kot redni in investicijski proračun, kar je zasluga Slovana, kakor je bila zasluga Slovana doseženo ravnotežje pri državni upravi. Govornik pa pogrša v poročilu proračunskega odseka pojasnila na važni vprašanji o jezikovni vredbi in o preosnovi političnih uradov. Gledé narodne ravnopravnosti naj vlada sveti z dobrim vzgledom in narodi ji bodo sledili. Občine naj se razbremené, v ta namen naj se osnuje več političnih oblastev. Državni proračun se najmanje ozira

na jugoslovanske dežele. Dokaz zato so prošnje za slovansko gimnazijo v Trstu. Žalostne so gospodarske razmere v Istri. Dolgovi zasebnikov so se od leta 1868 do 1892 pomnožili za 28 milijonov, in to pri pol milijona duš. Obresti po 8 do 15 od sto niso nič nenavadnega v Istri. Za ceste in vode so ustavljene v proračun le navadne potrebe. Za Trst smo Slovani pripravljeni pomagati, a Trst naj ne pozabi, da povsod okrog njega in v njem prebivajo Slovani, zato Trst nikdar ne sme imeti izključno italijanskega značaja, to je predpogoj vsakega napredka ob Adriji. Vlade so se vedno preveč ozirale na Lahe in premalo na Slovane. Podpirali so se celo ribiči iz Italije nasproti avstrijskim domačinom. Govornik bode vravnal svoje postopanje po tem, kakor se bode vlada izjavila v narodnopolitičnem in gospodarskem pogledu. (Živahna pohvala.)

Poslanec dr. Gregorec obširno našteva opravljene zahteve in pritožbe Slovencev v političnem oziru. Narodne enakopravnosti Slovenci niso deležni. Zato našteva govornik mnogo dokazov iz najnovejšega časa. Na shode hodijo komisariji, nevedši slovenske besede. Uradniki pri sodiščih s slovarjem v roki občujejo s slovenskimi strankami. Slovenec je bil povabljen k sodišču ter prosil, naj se zasliši po slovensko, a zavpili so nad njim: Kaj, še tukaj hočete hujskati. Vam bomo že pregnali vaše hujskarije! (Čujte!) Slovenci imamo štiri deželne predsednike, a vsi so jim tuji, tržaški in celovski celo huda nasprotnika. Nemci delajo surovo s Slovenci. V Velikovecu so pobili okna na šoli družbe sv. Cirila in Metoda. Vlada Slovincem ni prijazna, to kažejo razna imenovanja na Koroškem. Pri porotnih sodbah v Celju in Celovcu se ni prebrala še nobena slovenska obtožba, se ni napravil noben slo-

LISTEK.

Pismo kmetskega učitelja.

Moj Bog, kako grdo ste naredili z urednikom „Uč. Tov.“ g. Jakobom Dimnikom. Potegnili ste kar hipoma vso tisto kričečo obleko, ki jo nosi že nekaj tednov, raz njega ter ga pokazali svetu v vsej njegovi duševni nagoti.

Res, tak je! Hudo je, gotovo hudo: Tri dni smo se postavljali s svojim fulminantnim člankom po svetu in zmagonosni pričakovali pristranih ovacij in iskrenih zaupnic vsega slovenskega učiteljstva — nazadnje pa tako grozno presenečenje? Zakaj ni vsem drugim ljudem na Kranjskem prepovedano brati „Deutsch-öster. Lehrerzeitung“ in še druge nem. učit. liste kakor samo uredniku „Učit. Tovariša“? — Tako bi se dalo še marsikaj — po domače povedano — preplonkati!

Samo to prosimo g. urednik: tega slučaja ne smete generalizovati. Vsi slov. učitelji, čeprav kratkovidni, nismo taki. Kateri nič ne vemo, raje molčimo in se ne — blamiramo za vsakim voglom takó kakor se je zlasti urednik „Uč. T.“ v zadnji številki. — Ali smemo imenovati ta slučaj blamažo?

Mnogi izmed onih 700 učiteljev, katerim piše „Uč. Tovariš“, obsojajo zadnje praske med „Učit. Tov.“ in „Slov.“ za prazen nič. Mi kmetski učitelji dobro čutimo, da moramo vzajemno z duhovščino

delovati, ako hočemo res kaj trajnega doseči v šoli in zunaj šole.

Naše geslo je: Vsi stanovi naroda složno za napredek narodov. — Urednik učiteljskega lista bi pa moral biti previden pri vsprejemanju spisov v svoj list, ker list je strokoven.

Gledé povišanja plač učiteljem se bo moralo kaj ukreniti. To je eminentno socijalno vprašanje, preko katerega dež. zbornica ne sme preiti na dnevni red. Najti se mora pot do zboljšanja plač. Kdor trdi, da smo slov. učitelji dovolj plačani, je zlobnež. Upamo, da Vaš list ne bo zadnji v podpiranju učiteljskih teženj. — O priliki še kaj, čeprav se bo zdelo „prijatelju učiteljskega stanu“ nenaravno in seveda golo navduševanje za nazadnjaštvo. „Mi pa ostanemo kakor smo bili!“

Kmetski učitelj.

Brodnik.

(Zgodovinska povest. Angleški spisala Antonija Klitsche de la Grange; prevel Ivan Čestimir.)

Prvi del.

Valerija.

III.

Utopljenec.

(Dalje.)

Plavač, onemogel vsled truda in trepetaje od mraza, sede k Marcelu in vzdihne:

„Nesrečnež je mrtev. Moj trud je bil zastonj. Bog ni dopustil, da mu rešim življenje.“

Ta hip se Marcel stresne in zasôpe.

„Živi; toda ker nima pomoči, lahko umre“, reče plavač in skoči na noge, kakor da se je spomnil nečesa. Vzdigne nezavestnega, steče z njim po slabem potu preko Aventina in dospe na grič Celij. Tu obstane in potrka na vrata male hišice.

Cez malo časa se začuje šepet dveh oseb. Vrata se odpro, in na njih se prikaže Decij v spremstvu častitljivega starčka, Dalmatinca Hijeronima.

„Moj Bog, mrtev je!“ vsklikne Decij, ko spozna pri slabem svitu sveče bledega Marcela.

„Ne, ni še mrtev“, reče plavač.

Decij se začudi, ko spozna brodnika. Vzame v roke Valerijinega brata, ga nese v malo stransko sobico in ga položi na posteljo. Po sobi so nameščeni veliki zavoji pergamenta.

Častitljivi starček in Sergij odideta za Decijem Fulvijevim. Prvi se suče okoli umirajočega in mu drgne noge s platneno krpo, mej tem ko drugi stoji nepremično in motri blede lice Marcelovo.

„Kako je ta nesrečnež padel v Tiberu?“ povpraša ga Decij.

Sergij, zatopljen v misli, presliši vprašanje.

„Pripoveduj nam, kako si ga rešil“, reče Decij in prime brodnika za rokav.

„Spal je na zidu palatinskega mostu in padel v Tiberu, ko sem slučajno šel mimo. Planem za

venski zapisnik. Tudi justični minister je naš velik nasprotnik. Vkljub temu vstrajamo Slovenci v borbi za enakopravnost tembolj, ker vidimo znamenja, da se slovanski rodovi zblizujejo in mejsebojno podpirajo. Vidimo tudi, da poginja naš najhujši nasprotnik nemški liberalizem, ter da prodira kršč.-svetovno naziranje. Avstrija bo le z zadovoljnimi narodi srečna. (Živahna pohvala.)

Prihodnja seja je v sredo.

Politični pregled.

V Ljubljani, 7. decembra.

Deželni glavar za Solnograško bode najbrže v pongavskem okraju izvoljeni stolni kapitulat Winkler, ki je ob enem postal tudi naslednik posl. Lienbacherja v državnem zboru. Nemško-liberalni listi zabelježujejo to vest seveda z veliko ogorčenostjo ter na vse možne načine hvalijo dosežanega deželnega glavarja, „strogo objektivnega“ dr. Schumacherja.

Ogerska vrlo „napreduje“ v vsakem oziru. Najlepsi mej vsemi so vspehi matričnega vodstva. Ako pojde tako dalje, potem kmalu ne bo mogoče dati dovoljnega odgovora glede družinskih razmer, kakor tudi vojaške dolžnosti. Poleg mnogih drugih nerednostij se provzročujejo strankam vsakovrstne sitnosti in se niti najmanje ne ozira na to, da nižje ljudstvo ni temeljito poučeno o vseh mnogokrat zavitih kljukah obširnih zakonov. Veliko preglavico provzročajo Mažarom tudi ogromni stroški in prihodnji proračun bo jasno pokazal, koliko bo moralo prebivalstvo več žrtvovati zato, da ima nebrojno nepriliko. — Predsednikom upravnega sodišča, ki se v kratkem otvori, je imenovan znani dr. Wekerle. Le škoda za Ogersko, da že pred petimi leti ni mogla pozvati tega „odličnega“ moža na tako mesto. — O pravilnosti volitve v trnovskem okraju, kjer je katoliška ljudska stranka kandidovala grofa Ferdinanda Zichyja, bo vsled pritožbe ondotnih volilcev razsojevala komisija poslanske zbornice, ki si je izvolila za poročevalca posl. Szulyovskega, komitatnega uradnika, ki je vodil, oziroma delal znane volitve v Nitri. Iz tega je lahko sklepati, kako „pravično“ bo razsodila ta liberalna komisija.

Belgijska zbornica je po štiridnevem vročem boju popolno pokopala vladino predlogo gledé preosnove vojaštva. Pri tej priliki je moralo ministerstvo preslišati marsikatero grenko, kajti zjedineni liberalci in socijalni demokratje so planili nanj z vso silo in surovostjo. Veselju nad to zmago daje sedaj duška neki goreč nasprotnik sedanje vlade v „Köln. Ztg.“. Poleg vlade blati ta dopisnik katoliško cerkev in njene naprave ter norčevaje še dostavlja, „da vlada zaman išče vojaka, ki bi se uklanjal vsemogočni jezuitski stranki“. Kakor povesodi, so tudi v Belgiji gotovim krogom na potu ljudje, ki ne storé nikomur nič žalega. Namen teh framasonskih služabnikov je seveda popolno jasan.

Italijani v Afriki. Poročilo o zadnji neizgodi, ki je doletela Italijane na južno - vzhodnem obrežju Afrike, katero smo objavili v sobotnem listu, nam predočuje, da so Italijani najbolj nesrečni na

afriških tleh. Sramotni poraz v Abesiniji in ne mnogo častnejši mir, katerega so morali skleniti z negušem Menelikom, bi bil moral Italijane že zadostno poučiti, naj nikar preveč ne rogovilijo po Afriki, sicer se jim pripeti še kaj hujega. Toda italijanska vlada si ne da z lepa kaj dopovedati, dokler ni moralno prisiljena, da odstopi od svojih predrznih zahtev. Umevno je torej, da je najnovejša vest iz Afrike zopet v obilni meri razburila italijansko prebivalstvo in da so poslanci v obeh državnihi zastopih zahtevali od vlade natančnejših pojasnil. Z odgovorom ministra Visconti - Venosta, katerega smo že zadnjič navedli, poslanci niso bili zelo zadovoljni, kajti njegove besede niso zadostno pojasnile, s kakšnim namenom da se je podal generalni konzul Cechi v tako nevarnost iz Sanzibara, kjer je njegov sedež, proti reki Webi-Sebeiti, kajti pred malo dnevi se je še le povrnil iz tega kraja. Za znanstveno ekspedicijo ali lov je imel 70 mož preveč, za kako bojno podjetje pa premalo. Ministrova izjava, da je moral izvršiti uradni posel, je jalova, kajti ta zadeva je bila že poprej rešena. Dokler ni torej na razpolago ugodnejega in verjetnejega pojasnila, tako dolgo je opravičena slutnja, da je postal Cechi s spremstvom vred žrtev lastne ne previdnosti, ker mu je bilo kot poznavatelju afriških razmer gotovo zadostno znano sovraštvo somalskega rodu do Evropejcev, ki se je posebno pokazalo v letih 1890 in 1893.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 7. decembra.

(Nova, a vedno stara pesem!) Ob času, ko je sovraštvo proti katoliškemu gibanju na Kranjskem združilo nemške in slovenske liberalce, ob času, ko ta zveza dan za dnevom jasneje in žalostneje kaže, kako so zavrgli slovenski liberalci ljubezen do slovenske narodnosti, se zdi dr. Gregoričevemu „Slov. listu“ potrebno, da se bojuje proti kat.-nar. stranki in sicer popolnoma z orožjem „Slov. Naroda.“ Da se prepričajo naši bralci, da „Slov. list“ hoče živeti samo v polemiki z nami, jim podajemo brez komentara nekaj vzgledov, kako deluje „neodvisno slovensko krščansko-socijalno glasilo“ tistega dr. Gregoriča, ki sam kot bivši član pripravljalnega odseka slov. kat. shoda in podpredsednik katol. polit. društva najbolj ve, na kakšen način in v kakšnem duhu se delajo zavijanja, obrekovanja in dejanske neresnice, s katerimi se odlikujejo nasprotniki katoliške ideje na Slovenskem, mej katere s smešno odkritostjo stopa v zadnji številki „Slov. list“. Evo: Po Ljubljani so razni najnovejši kršč.-soc. pohajkovalci zagnali že v soboto glas, da piše „Slov. list“ proti našemu gospodu knezoškofu. Odstavek se glasi tako-le: „Kadar pa se gane kdo ter tudi na višjem mestu povdarja, da ni samo Kranjec, nego da je Slovenec, da ima brate tudi izven tesnega oboda naše kronovine, brate, katerim v prospeh mu je delovati, tedaj mu zadoni nasproti: „Le ne črez me je!“ Visoki gospod slovenske krvi, ki si nedavno izgovoril te besede, vedi, da nas ne ustavi tvoj ukaz, črez me je pojdem o, mi zahtevamo zjedinjeno Slovenijo, za njo bomo nauđu-

ševali našo mladino, kakor so oduševljali taborsko množico zanjo naši voditelji: Bleiweis, Toman, Razlag i dr.“ To je posneto po neki notici „Slovenskega Naroda“ in ker smo že odgovarjali na to, zadostuj, kar smo rekli očetu „Slov. Lista“. — Dr. Mahnič se spominja po „Narodovih“ receptih „Slov. List“ dvakrat. Kako, naj sodijo naši bralci: „Star lepak se razgrinja pred menoj — spomenik onih časov, ko se med Slovenci še ni oznanjal nauk, da je narodnost fantom.“ — Prav to lažejo naši slovenski nemškutarji že dlje časa o dr. Mahniču. — V dopisu z Goriškega beremo to-le: „Oni, ki tlačijo in duše narodno gibanje pod različnimi pretvarami, so zdaj na vrsti, da bodo v kratkem — tako ali tako — odlikovani. V zadnjem času smo videli, kako so prišli dotičniki do odličnih služeb in odlikovanj samo zato, ker so znali dobro pobijati narodnost. Kdor hoče dandanes priti do kake častne službe, mora vpiti, da so Slovenci nestrpni, da preveč zahtevajo v narodnem oziru, da je narodno vprašanje — iznajdba.“ — O slovenskem vseučilišču, oziroma o slovenskem katoliškem shodu piše zopet popolnoma po „Slovenskega Naroda“ navodilih „Slov. List“: „Res je, da Slovenci nimamo niti jedne popolnoma slovenske četrterorazrednice, da nam še nedostaja slovenskih srednjih šol, res je, da nam ni pričakovati v bližnji bodočnosti oživotvorenja slovenskega vseučilišča, ali tako se pa vendar ne smemo izpozabiti, da bi se nauđuševali za nemško vseučilišče v Solnogradu ter prispevali zanje, ne da bi se nam jamčila vsaj jedna slovenska stolica, kakor je storila katoliško-narodna stranka. Ona je jela zbirati pri svojih pristaših darove za omenjeno veliko šolo ter je tam, kjer ima vso oblast v rokah, na ta način izpodrinila in zaprečila denarne zbirke za družbo sv. Cirila in Metoda.“ Kolikor besedij, toliko strupeno zavitih neresnic! — Sklep kat. shoda se glasi: „podpirajo naj Slovenci društvo za ustanovitev svobodnega katol. vseučilišča v Solnogradu, od katerega pričakujemo, da bode zasnovo nekaj slovenskih vseučiliščnih stolic“. — Nekaj malega denarja se je nabralo v ta namen, toliko, da skoro ni vredno govoriti o njem, a ta denar se ni odposlal v Solnograd, marveč se hrani denar in se bo izročil namenu tedaj, ako se prepričamo, da bo mogoče odboru za zgradbo katol. vseučilišča v Solnogradu ustreči Slovincem glede na zasnovanje kake slovenske vseučiliščne stolice. — Zadostuj! Ljubljanski knezoškof, dr. Mahnič, sl. katol. shod se sedaj napadajo pod kršč. socijalnim imenom. Brez najmanjšega smisla za gospodarsko preosnovo se bori dr. Gregoričev list z istim orožjem in na isti način, kot „Slov. Narod“ in „Rodoljub“ proti katoliški ideji. Bralce, ki se ga oklepajo, mu iz srca privoščimo. Polemizovali pa ne bomo več z njim, ker je v naši polemiki s „Slov. Narodom“ in v vsem našem gibanju že obsežena tudi polemika z lističem dr. Gregoriča.

(Izpred porotnega sodišča.) V soboto dne 5. t. m. je bil 66 letni Janez Kunc iz Rovt radi požiganja obsojen na 10 let težke ječe, poostrene s trdim ležiščem in temnico vsako leto dne 25. oktobra. — Radi uboja zatoženi Jan. Pečar iz Kranjske gore je bil od porotnikov nekrivim spoznan. S to obravnavo se je zaključilo letošnje porotno zasedanje.

(Mestna železnica po Ljubljani.) Kranjska stavbinska družba, ki je dobila od c. kr. železničnega ministerstva dovoljenje za pripravljane imenovane male železnice, je izročila pripravljalna dela inženjerju Pietro Contin, ki jih bode začel izvrševati že prihodnje dni.

(Miklavžev večer.) katerega je priredil v soboto zvečer svojim udom in prijateljem obrtnega stanu odbor konservativno-obrtnega društva v dvorani rokodelskega doma, obnesel se je vzlic temu, da iz lahko umevnih vzrokov ni bil tako dobro obiskan, kakor druga leta, vrlo dobro. Po pozdravu gosp. predsednika Fr. Kregarja iznenadil nas je priprjetno mladi tamburaški klub „Zvezda“ s prav živahnim in dovršenim sviranjem naše slovenske koračnice „Naprej“ ter drugih lepih pesmij. — Reči moramo, da si obetamo od mladih tamburašev še prav mnogo, ako ostanejo zvesti svoji „zvezdi“, ki naj jih vodi po potu marljivega, vzajemnega delovanja pri poštenih veselicah do možatega zagovarjanja delavskih in obrtnih pravic. Nato je nastopil kot govornik č. gosp. prof. dr. J. Ev. Krek, ki je pokazal v duhovitih potezah „parklje“, ki drže v okovih zvezan naš obrtni stan, označil pa tudi pot, po kateri je upati, da dospemo tudi obrt-

njim v vodo in ga srečno otmem valovom Tibere“, odgovori Sergij.

„Nesrečnej! vračal se je s pijančevanja in pijan zaspal nad prepadom“, vzdihne Decij.

Na Hijeronimovem licu se prikaže izraz žalosti; takoj pa mu zasije v očesu žarek božanske vere. Približa se postelji, položi roke na črnolaso mladeničovo glavo, povzdigne oči k nebu in reče z glasom goreče molitve:

„Večni Bog! Ne vsprejmi ga v svoji jezi in ne kaznuj ga v svojem srdi!“

„Odrešenik sveta, usliši molitev svojega hlapca!“ doda Decij in poklekne.

Tudi Sergij poklekne; toda njegove ustnice ostanejo neme.

Ta prizor razsvetljuje slaba svetloba svetilke, katere žarki odsevajo na visokej in veličastnej postavi Hijeronimovi, ki se ta hip zdi gledalcu še veličastnejši ko sicer.

Naenkrat zamahne Marcel z rokama, kakor da hoče plavati, vzdihne in se obrne na drugo stran.

„Vsegamogočni Bog, bodi češčen in hvaljen“, reče Hijeronim in povzdigne roke k molitvi.

„Na vekov veke“, pridoda Decij in vstane od tal poln hvaležnosti do Boga.

Kmalu se prične Marcel zavedati; ko Hijeronim to opazi, se smehlja z angeljsko ljubeznivostjo.

Sergij, premočen od nog do glave, niti ne občuti mraza, ki mu ga prizadeva mokro oblačilo, ampak stoji nepremično ko steber in upira svoj pogled na Marcelovo posteljo.

Dokler je bil Valerijin brat v nevarnosti, se Hijeronim in Decij nista niti spomnila na brodnika; ko pa pokaže Marcel znamenja življenja, pripomni Hijeronim:

„Ti trepečeš; zebe te; pojdi z menoj, da ti posušim mokre ude.“

Sergij uboga. Ko oblači Decijevo togo, vpraša ga Hijeronim:

„Kdo je ta, ki si ga rešil gotove smrti?“

„Ne poznam ga“, odvrne brodnik.

„In zato, da bi rešil neznanega človeka, si postavil v nevarnost svoje življenje?“ vpraša Hijeronim ves ginjen.

„Storil sem svojo dolžnost“, odgovori hladno brodnik.

„Storil si več kakor svojo dolžnost“, vzklikne Hijeronim. Nato povzdigne svojo desnico nad starčovo glavo in mu reče: „Skloni glavo in v ime Vsegamogočnega sprejmi blagoslov Kristusovega služabnika.“

(Dalje sledi.)

niki naši do zaželjenega Miklavževega večera boljših časov. Upajmo, da si vsi navzoči ohranijo v trajnem spominu oduševljene besede gospoda govornika ter jih razširjajo v svojih krogih. Pevec kat. rokodelskega društva so zopet pokazali, da se jako marno vadijo; napredek je velik in upajmo, da se z vstrajnostjo popne na ono stopinjo izurjenosti, da jim ne bo nemogoče nastopiti pred kakoršnim koli občinstvom. Naposled je nastopil Miklavž z angeloma ter delil navzočim otrokom raznih sladkih in prijetnih darov; kaj pa da tudi parklja nista zamudila prilike svoje. Strašila sta, pa bolj od daleč. Občinstvo je bilo povse zadovoljno z večerom, pevec in tamburaši so še kasneje vedrili navzočim trudne glave s prijetnim petjem in sviranjem. Ločili smo se z zavestjo, da se dá z združeno močjo in vzajemnim delovanjem doseči tudi v obrtniških krogih vse, dobro in koristno.

(Iz Idrije.) Dne 5. t. m. ob 4. uri popoldne se je vršila v šolski telovadnici razdelitev obleke revni šolski mladini. Prostorna telovadnica je bila polna odličnega in tudi priprostega občinstva. To za revno mladino zelo pomenljivo slavnost je počastila s svojo navzočnostjo tudi visokorodna gospa nadsvetnikova. Prva točka vsporeda je bilo igranje na gosli. Štirje dečki so godli pod vodstvom godbenega učitelja gosp. Fr. Bajca „Venec slovenskih pesmij“ ter pokazali, da imajo spretnega učitelja. Na to je 40 deklic zapelo tri kitice lepe pesmi „Sveta noč“, katero je na glasoviru spremljala gospdč. Milada. Temu pa je sledil otroški prizor „Sveti Miklavž“. Občinstvo je pazljivo sledilo kretanju mladih diletantov. Po končani igri se je učenec 5. razreda zahvalil dobrotnikom za velikodušne darove, s katerimi so omogočili, da se je obleklo res veliko število otrok. Temu pa je sledila zadnja in za obdarovane otroke najzanimivejša točka, namreč razdelitev obleke. Obleklo in obulo se je 240 ubožnih dečkov in deklic. Blagorodni gospod Fr. Ks. Goli, veletržec in posestnik, je daroval, kakor vsako leto, tudi letos zopet blaga za 50 oblek. Prav tako je tudi mestni zastop naklonil šolskemu vodstvu v isti namen, kakor druga leta, 200 kron. Da je bilo pa letos toliko otrok obdarovanih, pripomoglo je 890 kron, dobiček javne tombole, katero je napravilo slavno delavsko bralno društvo dne 28. junija. Naj bi blagi dobrotniki tudi v prihodnje ne pozabili naše mnogoštevilne revne mladine!

(Izpod Babjega Zoba) 5. dec. Ob zadnji povodnji je, kakor se je dognalo, pobrala Sava c. kr. erarju samo pod Koriti okrog 1400 smerekovih hlodov. Od teh so jih do Mlinega pri Bledu položili in iz vode potegnili več ko 1300 kosov. Le kacic 60 hlodov je odnesla Sava doli proti Ljubljani. Za vsak ujet hlod so plačali 25 kr. — Poškodovani most pod Koriti se najbrže ne bo več popravljaj. Most je precej dolg. Sava ga je že mnogokrat pretrgala. Zadnjič so ga popravljali lansko leto. Zato ga mislijo opustiti ter izpeljati cesto onkraj Save tako, da bodo vozili še le v Štengah čez most. — Podzemeljsko jamo pod Babjim Zobom je letos obiskalo le malo turistov. Letošnje vedno deževje je gotovo marsikoga odvrgnilo, da ni prišel gledat te redke prikazni na gorenjskih tleh. Pot do nje je precej težavna in dolga, sedaj pa še slabo zaznamovana. Pred leti jo je zaznamovalo nemško planinsko društvo, a sedaj so le redki sledovi teh znamenj. Dobro bi bilo, ko bi slovensko planinsko društvo poseglo vmes ter preskrbelo novih znamenj. Saj je ta jama, dasiravno se ne da primerjati postojinski, nekako zanimiva in nekaj posebnega za naše kraje. Ako bo vse bolje preskrbljeno, bi gotovo marsikateri, ki se po leti mudi na Bledu, z veseljem napravil prijeten enodneveni izlet vanjo, seveda le z vodnikom, ki biva na Kupljeniku, hiš. štev. 5. Vodniku naj bi slov. planinsko društvo oskrbelo pečten slovenski napis, mesto one nemške spake, ki jo sedaj nosi njegova hiša.

(S Horjula.) Gospodu „— r“, zvaritelju dopisa v „Učit. Tovarišu“ št. 23 z naslovom: „Resen opomin odboru družbe sv. Mohorja“. — Kakšne so zadnje številke „Učit. Tovariša“, kajpada ni čudno, da je njegovi urednik sprejel tudi ta dopis, ki označuje osko obzorje in plitvo omiko dopisniškovo. Namesto da bi bil s svojega stališča pohvalno omenjal, da pisatelj razkriva in šiba nevednost in za-

nikarnost v šolskih zamudah — na kar bi ga že naslov povesti moral opozoriti — dela se smešnega, postavivši učitelja v taisto vrsto z zabitim in nevednim Matevžem Klepcem, G.—r, nikar vendar ne mislite, da je naše ljudstvo res tako še nezavedno, da ne bi spoznalo smeri povesti. Sicer vedno modrujete v svojih trobilih, da duhovniki-pisatelji preveč moralizujejo, v tem slučaju pa se ne morete pospeti tako visoko, da ne bi potrebovali znanega „haec fabula docet“. . . Pač malo pojma imate o beletristiki, vzlasti o realistični struji, da pišete tako plitvo in omejeno kritiko. Celo to vas bode — vsaj mej vrsticami — da največ duhovniki pišejo za družbo sv. Mohorja. Zakaj pa vi ne pišete — saj zato menda vendar ni treba boljše plače, pač pa kaj drugega. Pripisali bi si pa vendar lahko kake novce za priboljšek. Toda poznamo se! Vi podtikate pisatelju, g.—r, da je hotel s to povestjo ohladiti svojo jezico nad nekim učiteljem. „Hic illae lacrimae!“ Povem Vam pa in lahko še s pričami dokazem, da je bila dotična povest poprej spisana, kakor sem se jaz zameril učitelju Stipku ali on meni — kakor hočete. Kako ste se osmešili! Ali je bil Stipko nedolžno prestavljen ali ne, o tem sodite, kakor hočete. Kdor pozna razmere, smejal se bode Vaši in njegovi nedolžnosti. Ali res hočete, da Vam razgrnem v javnosti vse sodne akte? Da maščevanje ni doma pri nas, priča to, da o nekdanjem odborniku glavne občine, zastopniku v okr. š. svetu itd. nismo zapisali niti besedice v javnosti, dasi bi bila taka osveta „sladka“! Dvomim, če bode Stipko vesel takega zagovornika kakor ste Vi, g.—r!? Menim, da krivice nisem delal nasprotniku, ako sem mu celo 60 gold. podaril! In prestava menda ni tako slaba, zakaj ako ima na Beli Krajini več vina, kakor na Pivki vode (po prijateljskem pismu), tedaj, g.—r! le nazaj v malho z „nedolžno prestavo“. Kar se tiče denuncijantstva, vrniti moram spet besedo, zakaj sodni akti spričujejo, da je bil vaš prijatelj prvi ovaduh, braniti pa se ima vsaj tudi duhovnik pravico. Sicer pa ne poznam duhovnika, ki bi bil toliko kratkoviden, da bi molčal, ako katera njegovih ovac govori o pastirskih listih, da so „čeneče in laži“ (ipsissima verba!), kaj pa še le, če je ta ovca učitelj. — Kakor vidite, nimam vzroka „jezico si hladiti“ v povestih, vzlasti ne nad učitelji. Zakaj že 15 učiteljev in učiteljic sem imel za kolege kot katehet, a javno jih pokličem, da lahko vse na dan spravijo, ako sem se kedaj resno sprl s kom, izimši z dopisnikom ljubljenskom. Saj vendar že 12 let dopisujem v razne liste in v raznih strokah, a dopisnik „Učit. Tovariša“ kot nepristransk sodnik bi moral ravno narobe soditi, dasi pravi, da je „prepričan“! Blamaža to! Kar se tiče delovanja in podpore za družbo sv. Mohorja, vam teh zaslug tudi jaz ne kratim in Vam svetujem, da se izognete vsaki nepriliki: Kar število udov po stanovih preštejete in imeli bodete v rokah najboljšo orožje zoper svoje nasprotnike! Facta loquuntur! Sicer pa je v zadnjih številkah „Učit. Tovariša“ največ takih podpisancev, ki jim pravimo „nezadovoljni elementi“, ki nimajo nič izgubiti, pač pa kako drobtinico z liberalne mize pobrati, ki so znani kot posebni in osební prijatelji (!) duhovnikov in silno diše po socijalni demokraciji. Zato „Delavec“ take učitelje hvali — sapienti sat! P. Bohinjec.

(Iz Pulja) 6. nov.: Pred par tedni pojavil se je v našem mestu neljub gost — tifus. Izprva bili so le posamni slučaji, sedaj pa ima bolezen pravi epidemični značaj in zadnje dni zbolelo jih je 50 do 80 na dan, tako da sta mornarična in civilna bolnišnica prenapolnjeni. V pretekli noči dogodil pa se je prav žalosten slučaj. Fregatni zdravnik dr. Matoušek ležal je za isto boleznijo bolan v bolnišnici. Po noči se mu zmeša, in ker ni bilo ravno strežaja blizu, vstane, ter skoči skozi okno družega nadstropja na kamenita tla in obleži mrtev. Pokojni — vrl rojak češki — bil je jako blaga duša; obče čislán, priljubljen v društvu, vzlasti pa izvrsten zdravnik, vnet za svoj poklic, zato je sožalje za njim splošno. Počivaj v miru v tuji zemlji!

(Umrla) je na Dunaju ekscelesca Marija gr. G o e s, vrhovna pridvornica presvite cesarice. Preblaga rajna, sestra domobranskega ministra, bila je hči nekdanjega ljubljanskega guvernerja Welsersheimba, ter se je vselej z veseljem spominjala svo-

jih mladostnih let v Ljubljani. Društva kat. vzajemnosti in krščanske ljubezni bodo pobožno in radodarno gospo težko pogrešala. Bog ji daj dobro!

(Stari goldinarski bankovci) se pri c. in kr. državni blagajnici sprejemajo še do dné 31. decembra t. l.

(Samomor.) Dne 2. t. m. si je 78letni Matija Tomšič v Ilirski Bistrici z britvijo prerezal vrat in trebuh. Umril je še isti dan proti večeru.

(Južno vreme) je mestne ulice deloma spremenilo v snežene mlake, deloma v gladka drsališča. Včeraj zvečer je bilo vsled tega vlasti pred frančiškansko cerkvijo več ljudi na tleh. Posebnih nesreč ni bilo.

Društva.

(J a v e n s h o d.) katerega je priredilo slov. katoliško delavsko društvo včeraj popoldne pri Ferlineu, je trajal skoro tri ure in bil tako mnogobrojno obiskan, da je bil prostor natlačeno napolnjen. Vabilu na shod sta se odzvala tudi gg. župan Hribar in odbornik Turk. Razpravljalo se je o volilni pravici za mestni zbor, o državnih podjetjih, delavskih stanovanjih ter omenjalo konečno tiskovne slobode, javnega dela kaznjencev itd. Oba gosp. zastopnika mestnega sveta sta se opetovano oglasila k besedi in iz besedij županovih so dobili poslušalci zagotovilo, da se jim po možnosti v najkrajšem času izpolnijo opravljene zahteve, tako glede volilne pravice, kakor tudi glede cenih in zdravih stanovanj. Resolucije, stavljene v smislu pojasnenih zahtev, so se vsprejele soglasno. Shodu je predsedoval predsednik g. Ziller, govorili so pa poleg omenjenih odborniki Gostinčar, Jakopič, Bahar in Rakovec.

(Trgovska in obrtniška zbornica.) [Dalje.] C. kr. deželna vlada je zbornico obvestila, da so se predlogi zborničnega tajnika, ces. svetnika Ivana Murnika, glede uredbe tečajev za slamopletarski pouk v dobi od 19. oktobra t. l. do 5. maja 1897 in poveritev tega pouka Matiji Oberwalderju odobrili.

Zajedno je c. kr. deželna vlada c. kr. okrajni glavarstvu v Kamniku in Kranju pozvala, da obvestita občine o tem in jim naročita, da jim je prebivalstvu razglasiti ustanovitev tečajev, da jim je potrebne prostore pripravljene imeti, kakor tudi za njihno snazjenje, razsvetljava in kurjavo skrbeti.

Hkrati je c. kr. deželna vlada tudi kranjskemu deželnemu odboru naznanila otvoritev slamopletarskih tečajev in zborničnemu tajniku za njegov vpešen trud ob zadevnih obravnavah izrekla najtoplejšo zahvalo.

o) C. kr. ministerstvo za notranje stvari je poslalo c. kr. trgovsko ministerstvo, da zaslíši trgovske in obrtniške zbornice o neki vlogi profesorjev na c. kr. državni obrtni šoli v I. dunajskem okraju Aug. Hanischea in Henrika Schmida, glede državne podpore in pospeševanja po njih nameravane prijave seznama vseh v kraljestvih in deželah, zastopanih v državnem zboru, obstoječih kamenolomov.

Po predlogu imenovanih profesorjev, naj bi se vprašalne pole, urejene v deželnih jezikih, potom okrajnih glavarstev dostavile občinam in tako posestnikom kamenolomov v natančno izpolnitev. Izpolnjene vprašalne pole bi bilo občinskim predstojništvom zbrati in c. kr. državnim obrtnim šolam, oziroma c. kr. strokovnim šolam za obdelovanje kamna, v katerih okoliščah so dotične občine, poslati v pregled. Tako pregledano in zbrano, po občinah urejeno gradivo bi bilo dostaviti osrednjemu oblastvu, ki bi se moralo določiti za to, in ki bi imelo preskrbeti drugokratni pregled in sestavo ter tisek kamenolomskih seznamov, ki bi jih bilo iz tega sestaviti. Predlagatelj sta tudi izjavila, da rada oskrbita konečno uredbo dela in upata, da bi na ta način nastali, kolikor možni popolen kamenolomski seznam bistveno pripomogel k največji razširjavi znanja o tem, koliko in kakšnega kamenja je dobiti v posameznih kamenolomih, in vsled tega k povzdigi kamenjske obrtnije in vseh ž njo zvezanih pridobitnih strok ter da bo tako tudi za vse strokovne kroge koristen pripomoček.

Zbornica je poizvedovala in se prepričala, da bi tak kamenolomski seznam vsekako dosegel nameravani smoter, da bi se lahko tudi za Kranjsko sestavil, če bi se le od občin in posestnikov kamenolomov zahtevalo to, kar jim je storiti mogoče. Na vprašanja, kakor: mineralogično ime, geologiška tvorba kamenja, morebitne tuje primesi, specifična teža, uporna moč proti pritisku, sprejeta voda v težnih odstotkih bi po mnenju zborničnem mogli odgovoriti le oni posestniki kamenolomov, ki imajo tehniške moči v službi. Ker bi se pa vrednost seznamova jako zmanjšala, če bi se ne odgovorilo na ta vprašanja, bilo bi skrbeti za to, da se drugim potom dobe podatki. Morebiti bi jih preskrbeli tehniški organi političkih deželnih oblastev. Vprašalne pole bi bilo s primernim navodom potom c. kr.

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v **kurznem listu**
zaznamovanih
menic in vrednostij

Menjalnica bančnega zavoda

Schelhammer & Schattera

Wien.

I. Bezirk

Stefansplatz

Nr. 11, Partier

okrajnih glavarstev dostaviti občinam in po njih posestnikom kamenolomov. Izpolnjene vprašalne poje bi se potom občinskih predstojništev poslale okrajnim glavarstvom, ki bi jih, urejene po občinah, predložila političnemu deželnemu oblastvu v pregled. Kadar bi se zgodilo to in odgovorilo na zgoraj navedena vprašanja, bi politično deželno oblastvo zbrano gradivo predložilo osrednjemu oblastvu, ki bi se imelo določiti. (Dalje sledi.)

Telegrami.

Most, 7. decembra. V zadnjem času, osobito v soboto po noči se je na nekaterih mestih jela usedati zemlja. Zidovje več hiš je nevarno razpokano.

Berolin, 7. decembra. Sodišče je odredilo, da se odvede v zapor komisar Tausch radi krive prisega, in ugodilo prošnji poslanika na Dunaju Eulenbarga, da se zasliši kot priča.

Atene, 7. decembra. Zbornica je v zadnji seji s 115 proti 29 glasovom odobrila vladno postopanje v krečanskem vprašanju.

Rim, 7. decembra. Srbski kralj je dospel v Florenco.

Kristijanija, 7. decembra. Pogajanja radi obnovitve švedsko-norveške trgovinske pogodbe so se izjalovila.

London, 7. decembra. Indijski podkralj poroča, da je padlo v zadnjih dneh nekaj dežja in so se znižale žitne cene. Več okrajev je s tem rešenih nadaljne lakote.

Pomirljivo

sliz razkrajajoče in izvrstnega okusa so

antikataralične pastile lekarja Piccolija v Ljubljani
(Dunajska cesta)

katere učinkujejo proti hripavosti in olajšujejo kašelj. — Cena škatlici 25 kr., 10 škatlic 2.—, 124 (50—41) 4

Giesshübler z mlekom

priporočajo zdravniki posebno pri

bronhijalnem kataru otrok,

ki se tako često javlja v zimskem času. Trije deli Giesshüblerja zmešani z enim delom vročega mleka napravi zmes, katera se pije mlačna.

715 19—7

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
5	9. zvečer	730.0	—4.1	sl. jvzh.	oblačno	
6	7. zjutraj	727.8	—2.9	sl. jvzh.	oblačno	10.0
	2. popol.	725.1	—0.5	sl. jzah.	"	
29	9. zvečer	721.5	0.0	sr. jzah.	dež	
30	7. zjutraj	720.5	7.3	m. jzah.	poloblačno	22.1
	2. popol.	724.6	8.2	pr. m. jzah.	skoro obl.	

Srednja temperatura sobote —2.5°, za 4.9° pod normalom.
Srednja temperatura nedelje —1.1°, za 0.7° pod normalom.
Po noči od sobote na nedeljo dež in babje pšeno.

Izpraznjena je služba cerkovnika in organista v Dolu (Lustthal).

Dohodki so: 123 gld., 2 njivi za vžitek 6 merikov posetve in zboljšek od občine 60 gld.

Zglasiti se je pri podpisnem župniku.

790 3—1

Karol Ceme.

Prodaja materijala od knežjega dvorca.

Od porušenega knežjega dvorca v Ljubljani prodajam po nizki ceni

stavbinski in drugi materijal,

kot: opeko, vezi, vrata, okna itd. itd.

na lici mesta ali pa na svojem domu v Ljubljani, Trnovski pristan št. 14.

Val. Accetto,
zidarski mojster.

554 62—53

Vse stroje za poljedelstvo. Vnovič znižane cene!

IG. HELLER na Dunaju

29 9 II/2 Praterstrasse 49 208 20—19

Zastopniki se iščejo!

Pred ponarejanjem se je treba posebno varovati!

„Gloria in excelsis Deo!“

Tri božične pesmi za solospespe, mešan zbor in spremljevanje orgel, ter ofetoriji za Sveti dan, Novo leto, praznik sv. Štefana in sv. Tri Kralje.

Zložil

Ign. Hladnik, op. 29.

— Cena 50 kr. —

To delo se dobi v **Katoliški Bukvarni** v Ljubljani in pri **J. Kraju** v Novem Mestu. 787 3—2

792 1—1

Št. 36.350.

Razglas

Visoka c. kr. deželna vlada za Kranjsko v Ljubljani je z razpisom z dne 18. novembra letos št. 17.620 v sporazumu s c. kr. deželnim finančnim ravnateljstvom mestni občini ljubljanski dovolila, da sme v dobi od 1. januarja 1897 do 31. decembra 1899 na Trnovskem pristanu od stavbinskega gradiva in drugega blaga, ki se pripelje v čolnih po Ljubljani in potem razvezi po mestu, pobirati tlakovino po 4 kr. od vsake vprežene in po 2 kr. od vsake gnane živine.

To se razglašja z dostavkom, da se bode ta tlakovina od 1. januarja 1897 do 31. decembra 1899, leta pobirala na Traovskem pristanu, da se bode pa pri tem ozir jednalo na postavna oproščenja.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

dne 30. novembra 1896.

ŠIMEN JUVAN,

krojaški mojster v Št. Vidu pri Ljubljani.

se priporoča prečast. duhovščini, spošt. gg. uradnikom in sl. občinstvu v naročila na izvrševanje vsakovrstne

civilne in službene obleke,

talarjev, sukenj itd.,

zagotavljajoč trpežno, natančno delo po možno nizki ceni. — V zalogi ima najboljše blago in vzorcev na izbero.

Vsa naročila izvršuje točno ter oskrbuje tudi poprave cenj. svojim naročnikom.

791 3—1

Dunajska borza.

Dne 7. decembra.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 35 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 . 35
Avstrijska zlata renta 4%	122 . 70
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	100 . 80
Ogerska zlata renta 4%	122 . 25
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99 . 15
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	934 . —
Kreditne delnice, 160 gld.	365 . 10
London vista	119 . 90
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 . 85
20 mark	11 . 76
20 frankov (napoleonor)	9 . 53 1/2
Italijanski bankovci	45 . 42 1/2
C. kr. cekini	5 . 68

Dne 5. decembra.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	144 gld. — kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	185 . 50
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	188 . 25
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	98 . 80
Tisne srečke 4%, 100 gld.	137 . 25
Dunavske vravnave srečke 5%	130 . 75
Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	107 . 60
Posojilo goriškega mesta	112 . —
4% kranjsko deželno posojilo	99 . 25
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 . 30
Prioritetne obveznice državne železnice	225 . —
južne železnice 3%	174 . 70
južne železnice 5%	127 . 75
dolenjskih železnice 4%	99 . 50

Kreditne srečke, 100 gld.	201 gld. 50 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	140 . —
Avstrijskega rubežnega križa srečke, 10 gld.	18 . —
Rudolfove srečke, 10 gld.	22 . —
Salmove srečke, 40 gld.	69 . 75
St. Genois srečke, 40 gld.	71 . —
Waldsteinove srečke, 20 gld.	60 . —
Ljubljanske srečke	22 . 75
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	153 . —
Akcije Ferdinandove železn., 1000 gl. st. v.	3370 . —
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	425 . —
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	94 . 60
Dunajskih lokal. železnice delniška družba	60 . —
Montanska družba avstr. plan.	86 . 15
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	154 . —
Papirnih rubljev 100	127 . 62

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Kavarovanje za zgube pri šrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka.
Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„M E R C U R“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visokega obrestovanja pri popolni varnosti.

naloženih glavnic.